

PROPAGANDA ZA DEPORTIRANJE TUJERODCEV

GONJA PROTI TUJCDEM VEDNO BOLJ PRETEČA

DIESOVA PREDLOGA PREDVIDEVA IZGON MILIJONOV PREBIVALCEV

Zvračanje krive za bedo na priseljence je ščuvanje, ki lahko povzroči težke posledice

V STRAHU za svojo bodočnost postaja ameriški kapitalizem čezdalje bolj histeričen. Dolgo časa je bila v ospredu njegove propagande uporabljena "rdeča" nevarnost. Vsakdo, ki je včlanjen v organizacijah za socialne reforme, jim je "rdečkar" in "sovražnik ameriških institucij". Vsaka stavka je delo "komunistov". Se celo Roosevelt in člane njegove administracije predstavlja kapitalistična propaganda za "socialiste" in "boljševike". Ampak te vrste gona je postal že precej obrabljena, pa so jo pred nekaj meseci združili s hujšanjem zoper tujerodno prebivalstvo.

V Hearstovih, McFaddenovih, McCormickovih in neštih drugih listih ameriške reakcije se servira milijonom čitateljev dan na dan strup hujšanja proti priseljencem, ako tudi vedo, da niso vzelji tej deželi ničesar, pač pa jih prinesli svoje zdrave, močne mišice in voljo za delo. Brez teh zdravih, močnih ljudi, navajenih trpljenja in pomanjkanja, se ta kontinent ne bi mogel ponastati z največjimi bogastvami na svetu. To, da kapitalistična propaganda ščuje proti zavednemu delavstvu, je umljivo, kajti ono je za odpravo kapitalizma. Ker krize noče biti konec, se mogotci, ki posedujejo ameriške banke, industrijo in prirodne zaklade, boje, da se bi ljudstvo koncem konca mora res ne obrnilo k "rdečkarjem" in odpravilo krizo s strmoglavljenjem kapitalizma (ki je najsvetješa ameriška "institucija"). Torej je treba to ljudstvo na kak način preslepit — naravnati njegovo pozornost drugam, in v ta namen so si izbrali tujerodec.

V McCormickovi čikaški Tribune in mnogih drugih listih je bil nedavno priobčen karton hujšanja zoper priseljeno prebivalstvo. V prvem predelu slike je govornik — foreigner kajpada, ki vpije: "Doli z ameriško buržavno vlado!" V drugem je tujerodec, ki ima dobro delo. Priselil se je v to deželo nelegalno. V tretjem predelu je Amerikanec, ki pojava po ulicah, ker mu je službo odvezel tujerodec; v četrtem

tem sedi na stolu debel, zablit foreigner, žena mu kuha — oba sta prišla sem nelegalno in južaj preživljal relief; in v petem je Amerikanec, ki gara in plačuje davke, s katerimi mora vladu rediti milijone foreignerjev.

V zbornici poslanec je kongresni Dies predlagal zakon, ki ima namen primorati milijone tujerodecev na izselitev iz teže. Potniške ladje, ki vozijo med evropskimi in ameriškimi lukami Atlantika, so skorosťno prazne. Kongresni Dies želi, da se jih uporabi za deportiranje tujerodecev. Kapitalistična propaganda pravi, da se je izreklo za Diesovo predlogo 155 organizacij, katere imajo 5,000,000 članov, poslanec Dies pa je dobil baje že okrog 100,000 vzpodbudnih pisem in brzjavov, da naj vztraja pri svojem načrtu. Pravi, da se snuje v prilog kampanje za deportiranje nedržavljanih organizacij, ki se bo imenovala "Amerikanci"; spremjamata domačine in pa naturalizirane državljane. Ustanovitelji pričakujejo, da dobe v doglednem času 10,000,000 članov, ki bo pritisnili na poslance svojih okrajev v sprejem Diesove predloge.

Dies v svojih argumentih za deportacije na debelo dokazuje, da je v tej deželi nad tri in pol milijona nezakonitih priseljencev. Treba jih je izslediti z registracijo in jih izgnati. Vsem legalno priseljenim pa se najda le 12 mesecev časa, da postanejo državljanji. Nekateri združevali kapitalizma vsed te-

Japonska za demilitariziranje sovjetske-mandžurske meje

Koki Hirota, japonski minister za vnanje zadeve, je dne 26. junija poklical v svoj urad sovjetskega poslanika Konstantina Jureneva in mu posjasnil, da je sovjetska armada v Sibiriji ob mandžurski meji prevelika, kar ni v prid mirnih odnosa med Japonsko in USSR. Predlagal je ustanovitev posebne komisije, ki naj studira problem demilitariziranja prostrane meje in potem svoje nasvetne predloži obema vladama. USSR ima v Sibiriji okrog 200,000 mož, mnogo vojnih aeroplakov in drugih priprav, ki ji bi služile v slučaju vojne z Japonsko. Jurenev je Hiroti odgovoril, da bo njegov nasvet predložil svoji vlad in ob enem znova poudaril, da ponuja sovjetska Unija Japonski v sprejem nenapadnega paktu. Japonska ga odklanja, ker mu nasprotuje armadna kamarila, ki odločuje v japonski notranji in vnanji politiki. — Na sliki je sovjetski top, s kakrini je oborenčena tudi njena sibirška armada.

Velik strah med ameriškimi toriji pred "redistribucijo" bogastev

Rooseveltov predlog za večje davke na prepise in dedščine ni bogatšem prav nič nevaren. Zaslomba kapitalistov v kongresu

Predsednik Roosevelt je s svojo nedavno poslanico kongresu, v kateri predlaga zvišanje davkov na dedščine in na prepise premoženj, ameriške bogataše tako razdražil, posebno še, ker je v nji naglasil potrebo "redistribucije bogastev".

V poslednjih par desetletjih se je ameriško bogastvo skoncentriralo v posesti malega odstotka ljudi. Nekateri izmed teh imajo milijardne imovine, poleg pa kontrolirajo še ogromne korporacije z nadaljnimi milijardami bogastev. Imbolj se večajo bogastva na eni strani, toliko bolj je ljudstvo obužano na drugi. Nekateri združevali kapitalizma vsed te-

dedščine in darila obdavčiti toliko, da bi vsaj nekaj milijard spravila nazaj v državno blagajno in s tem med ljudstvo, tem pa jih bi kapitalizem znotra ugrabil, kajti drugače v sedanji uredbi ne more biti.

Toda ali bo imel kongres pomalo naložiti multimilijonarje davke, celo tako majhne davke, kakor priporoča Roosevelt? Težko, kajti kapitalisti so dvignili tak viš krik, kakor da misli vladu ljudi žive odredi. Njih propaganda je slična kar včasih trdite, da misijo socialisti "deliti". Kdor ima dva cevljev, se mu enega vzaame, kdor ima stanovanje štirih sob, se odda dve drugemu, kdor ima v banki \$200, se mu odteže polovico itd. Na sličen način zdaj strašijo časopisi multimilijonarjev ljudstvo proti Rooseveltu.

Člani kongresa so takoj pokazali, da jih prav nič ne mika večati davke kapitalistom. Od kje naj potem pričakujejo prispevki v svoje kampanjske fonde? Vsled tega bo o tem vprašanju veliko vrišča in bogataši pa si ohranijo svojo imovo.

Izdatki za militarizem naraščajo

Leta 1934 so vse države po svetu potrošile v pripravah za "obrambo" pol milijarde dolilarjev več kakor leta 1933. Leto so stroški za militarizem še bolj narašli. Vsega skupaj so vlade lani porabile za oboroževanje 4 milijarde 400 milijon-dolarjev, računano na podlage vrednosti prejšnjega zlatega dolarja, če bi pa računalni na podlage sedanjega, je treba imenovani vsoti došesti še 40 odstotkov.

Največjo armado ima sovjetska Unija, namreč okrog milijon mož. Francoska steje s kolonialnimi četami vred nad 550,000. Armada Zed. državima nad 137,000 mož, skupaj z milico in rezervnimi četami pa 439,240 mož. Tako zvezanih mornaričnih čet (poleg mornarjev na vojnih ladjah) 109,255 mož. Japonska je imela ob zaključku leta 1934 nad 310,000 mož, v vojni mornarici pa 139,682.

Ob koncu prošlega leta je imela Italija 390,000 vojakov, z letošnjo mobilizacijo pa je to

število dvignila na milijon.

Skupna tonaža vojnih mornaric je bila decembra lanskog leta približno 5,830,000 ton, ali okrog 100,000 ton manj kot leta 1913, toda v novih proračunih za vojne mornarice dologojo vse vlade gradnjo dodatnih vojnih ladij, poleg pa si jo gra-

di tudi Nemčija, kateri je bila po vojni uničena.

To številke so iz podatkov o armadah in mornaricah, ki jih je nedavno izdala v knjigi ligarnov. Doštejte k njim še ogromne zračne vojne flote, pa imate popolno sliko "pripravljenosti na obrambo".

Ampak preiskava ni dognala drugega kakor da je University of Chicago eno izmed najboljih vseučilišč na svetu. Res, da ne mihi pred dogodki, kajti visok učni zavod, ki bi skušal predstavljati svet drugačen kot je, ne bi bil učni zavod. Molčati o državi, ki pokriva šestino zemeljske oble, ali tajiti, da je na svetu komunistično gibanje, bi bilo nesmiselno.

Profesorji za socialno vedo morajo tolmačiti dijakom razlike v gospodarskih sistemih in razlike med političnimi gibanji. Mar je to veleizdza?

Ampak preiskava ni dognala drugega kakor da je University of Chicago eno izmed najboljih vseučilišč na svetu. Res, da ne mihi pred dogodki, kajti visok učni zavod, ki bi skušal predstavljati svet drugačen kot je, ne bi bil učni zavod. Molčati o državi, ki pokriva šestino zemeljske oble, ali tajiti, da je na svetu komunistično gibanje, bi bilo nesmiselno.

Profesorji za socialno vedo morajo tolmačiti dijakom razlike v gospodarskih sistemih in razlike med političnimi gibanji. Mar je to veleizdza?

Preiskovalna komisija meni da ne, da pa je v čikaški univerzi nekaj profesorjev, ki so komunistom nedoveda posojali svoja imena in indorsiranja. Le profesor Robert Mors Lovett je izbrala za tarčo. Priporoča, da naj ga univerza odslavi. Aktiven je v American Civil Liberties League in vrhu vsega je absolutni nasprotnik vojne in pripravljenosti na obrambo.

Komisija priznava, da je imel profesor Mors Lovett senna, ki je padel v svetovni vojni, dočim profesionalni kapitalistični patrioti tega o svojih sino-

vih ne morejo trditi. Profesor Lovett je z ozirom na vojno dejal, da jo obsoja tudi Kelloggov pakt, ki ga je predlagala ameriška vlada. Njegovo stališče proti vojni je isto. A kljub temu, Lovetta se naj odslovi, ker se je zameril vladajočim. Če bi se navduševal za klanje in za sistem izkoriscenja, bi bil "lojalen".

To merilo "lojalnosti" je hranstvo in klečplazenje. Čim prej bo odpravljeno, toliko prej postane ljudstvo svobodno.

POLOM BEOGRADSKIE POLITIKE V NOTRANJI IN VNANJI POLITIKI

Vlada obljuhlja omiljenje izjemnih zakonov. — Hrvatsko vprašanje in hegemonija Srbov

JUGOSLAVIJA je politično poleg Avstrije ena najbolj neurejenih dežel v Evropi. Diktatura, ki jo je proglašil leta 1929 kralj Aleksander, da siloma pretvoril državo prepirajočih se plemen in jih usoglasti v enega, ni dosegla namena, ker je zavrgla pravilo čuvstvovanja z narodom in njegovimi potrebami.

Hrvatsko vprašanje je še prav takšno, kakor je bilo do 20. junija 1928, ko je v skupščini v Beogradu srbski nacionalist Puniša Račić začel streljati v hrvatske poslance in ranil hrvatskega vodja Štefana Radića ter tri druge poslance, dva pa ubil.

Po tem incidentu je skušal kralj nekaj časa vladati s takozvanim koalicjskim kabinetom, kateremu je imenoval za premierto slovenskega klerikalnega vodjo dr. Antona Korošca, toda naklonjenosti Hrvatov si ni mogel pridobiti. Nato je poskusil z diktaturom. Vse politične stranke je razpustil, državi je spremenil ime iz "kraljevina SHS" v Jugoslavijo in vlado pa izročil "močnim" ljudem. Nekaj časa je ta spremembu učinkovala ker so morali vsled ukazu diktature prenehati strankarski boji. Toda Hrvati so ostali pri svojih nacionalističnih inspiracijah, slovenski klerikalci niso odstopili od svojega stremljenja po avtonomiji Slovenije in vladajoča kamarila v Beogradu je bila odločna v svojem vztrajjanju za srbsko hegemonijo.

Gospodarska kriza je zadaia Jugoslaviji težke udarce. Režim ji ni bil kos in zato je vsa država danes še veliko bolj obubožana kakor pred krizo.

Atentat na kralja Aleksandra v Marselju dne 9. oktobra lansko leto je odpril vrata novim političnim krizam v Jugoslaviji na stežaj. Svet regent, kateremu načeljuje princ Pavle, se je moral baviti po atentatu že s štirimi ministarskimi krizami. Ampak vsaka nova ali reorganizirana vlada s starimi smernicami je bila sprejeta med večino Hrvatov in Slovencev in med opozicionalci v Srbiji ter drugih krajih Jugoslavije (v Bosni, Dalmaciji, Makedoniji) enako sovražno. Režim pa, ki nima nikake zaslombe, razen med birokracijo in petolice, se more vzdržati s pomočjo nasilja. Diktatura v Jugoslaviji ni slonela na principu idealističnega fanatičnega nacionalizma, ob katerega se opira Hitlerjeva in Mussolinijeva, ampak na načelni ustrojanje opozicije v takozvanem interesu edinstva države. Ta politika je morala končati s fiaskom. Pod pritiskom njenega bandotiranja je moral kabinet Bogoljuba Ježića odstopiti.

Novo vlado je v drugi polovici junija sestavil Milan Stojadinovič, ki ima v njej portfelj ministra vnanjih zadev. Načelni minister je dr. Anton Korošec. Do nedavna je bil politični jetnik diktature, zdaj pa je spet glavar žandarmerije. Z njegovim vstopom v vlado upa kamarila in princ Pavle pridobi naklonjenost in sodelovanje velike večine Slovencev. Drugi opozicionalni vodja, ki je vstopil v ta kabinet, je načelnik bosanskih muslimanov Ahmed Spaho. On je prometni minister. General Pera Živković je vojni minister tudi v tem kabinetu. On je eden glavnih predstavnikov vladajočih srbskih kamaril. Dasi pristaš (Nadaljevanje na 2. strani.)

MILICA RUŠI STAVKE

Nad delavce v lesni industri zahtevalo, da se čete vrnejo, ker brez vojaške protekcije rudnikov ne morejo obravnavati. Stavka se je pričela 8. maja.

Štavko delavcev poučilne železnice v Omaha, Nebraska, je storlo vojaštvo, istotako v Freeportu, cinkovne rude v Joplinu, Mo., v Galeni, Kans. in ob meji Oklahome so kompanije navlekli oboroženih čuvajev, da so provocirali stavkarje. Posledica so bili seveda spopadi.

Prišlo je vojaštvo in uspostilo "red in mir". Nato je odšlo v stare igre oboroženih čuvajev, da se ponovila. 24 ur po odhodu vojaštva so kompanije delavce v stavkah njim v prid.

Mera lojalnosti, kakršno se bi morallo zavreči

Chas. R. Walgreen se silno boji komunističnega okuženja. Ko je svojo nečakinjo poslal v University of Chicago, je od nje izvedel, da se v nji večkrat pomenjujejo o sovjetskih vladah, o komunizmu in socialismu. Bog pomagaj! "Nič več ne greši v to rdečarsko gnezdo!" je jih ukazal, kapitalističnim listom pa sporočil svoj sklep. Začel je s kampanjo za senatno preiskavo v Illinoiski senat, jo je resnično uvedel. Kdo si sploh upa zameriti se takim gospodom, ki štejejo imovino v milijoni!

CENIK KNJIG

V tej številki na 5. strani je priobčen revidiran cenik knjig, ki jih ima v zalogi Proletarčeva knjigarna. Velika zbirka najboljših slovenskih literarnih del. V zalogi tudi angleške knjige. V ceniku v tej številki je vključenih:

61 novih slovenskih knjig

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.
GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za prihodek v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.
Established 1906.Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Assistant Business Manager John Rak Jr.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 WEST 26TH STREET CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Zasluge družin v delavskem gibanju

Meseca maja so razne organizacije v Milwaukeeju pribile županu D. W. Hoanu slavje k njegovemu 25-letnemu delovanju v mestni službi. Govornik za govornikom je vstajal in polevilečal zasluge slavljenca, ki je pomagal več kot katerikoli drug posameznik k slovesu milwaukeeškega mesta.

D. W. Hoan je v odgovor na laskave komplimente dejal, da ga zelo veseli, ker je tu in tam deležen tudi nekoliko priznanja, ne samo kritiziranja. "Ampak zasluga za vse, kar sem storil in doseglj za občino, ne spada meni, ampak v veliki meri moji družini," je dejal Hoan.

Svojim uradnim poslom in gibanju, v katerega veruje, je dal dneve in večere, delavnike in nedelje tolkokrat, da se bi mu moral žena z otroci vred upreti, ako ne bi čutila in mislila z njim in mu dala moralno oporo pri njegovem delu. Medtem, ko bi šel marsikdo drugi v slični službi na izlete, v gledališča, v letovišča, prezimovališča, v igrišča ali si iskal kakre druge zabave, je šel Hoan na seje, se posvetoval s sodrugi, kako bi čim bolj koristil svojemu mestu, se odzival vabilom na shode vseposvod po Zed. državah, in sprejemal odborniška mesta v vsakovrstnih organizacijah za socialno skrbstvo, v socialistični stranki in v vsaki drugi skupini, o kateri je smatral, da je v korist soseščini in splošnosti.

Sodrug Hoan je na tem slavju dobil priliko tolmačiti, da je delo, ki ga je izvršil, ne samo njegovo, ne le strankino, pač pa v enaki meri delo njegove žene, ker ni zahtevala od moža, da naj bo doma "kakor so drugi" in ker ni pričakovala od njega komforja in brige, kakor ga pričakuje marsikaka žena.

V socialistični stranki je veliko mož, ki niso in ne bodo nikdar imeli prilike povedati svetu, da jim je mogoče delovati za pokret, se zanj žrtvovati in trošiti svoja skromna z napornimi deli pridobljena sredstva samo zato, ker njihove žene čutijo z njimi.

Delavcu, ki gara v tovarni ali rudniku, ali ki je morda včino časa v poslednjih letih vsled krize brez zasluga, je v tej dobi skrb za družino več kakor pa samo težak problem. Če je klub temu še v stanju sprejemati odbore, udeleževati se sej in shodov, prispevati, delovati v kampanjah, posečati razne prireditve in se brigati pri vsem tem za neštete podrobnosti, tedaj je v stanju tak mož vršiti to delo ne samo ker ima prepričanje iz jekla, ampak ker mu je žena v pomoč pri razumevanju njegovega dela. Dasi mi morda čestokrat očita — in kako ne bi, ko bi potrebovala za vzdrževanje družine dolarjev, pa celo nikljev primanjkuje, klub temu odobrava njegovo delo. On ima moč vsaj nekaj užitka od tega, zahaja med svet in se razvedri. Ona ostane zaprta v svojih skrbih.

Marsikali moški, o katerem so prijatelji mislili, da ga ne bi premaknilo ničesar z njegovega stališča in prepričanja, je omanil, ker ni zmogel premagati ovir v družini. In mnogokateri moški, ki bi sam od sebe ne zmogel vztrajati, je postal bojevnik in organizator, ker mu je bila žena v pomoč in v vzpodbudo.

Osvajanje brez vojne

Japonska si je ta in prejšnji mesec osvojila štiri nadaljnje kitajske province, z okrog 50,000,000 prebivalcev, ne da ji bi bilo treba vojne. Kitajskim četam se enostavno ukaže, da se naj umaknejo, in Kitajci se ne ponišljajo dosti. Kitajski vojaki odidejo in takoj nato vzamejo varstvo nad "redom in mirom" japonske čete.

Pod vladom Japonske je po teh novih osvojitvah več ljudi, kakor je prebivalcev v Zed. državah. In če bo z osvajanjem nadaljevala, bo kmalu dosegla tudi število prebivalstva sovjetske Unije.

Ta rastoča Japonska postaja čezdalje mogočnejša militariščna sila. Nekateri se nadajajo, da si bo na Kitajskem polnila zobe, ker je za male japonske otroke preograma, da jo bi mogli požreti. Drugi niso tako optimistični. Kitajci Japonsko sicer mrze, toda Japonci trdijo, da je to posledica propagande in šolstva zapadnih velesil, ki ga vzdržujejo na Kitajskem. Ko hitro Kitajci spoznajo, da jim žele Japonci dobro, dočim jih zapadne velesile drže k tlu, da ne spoznajo svoje važnosti in sile, se bodo simpatije kitajskega ljudstva obrnile k svoji osvoboditeljici Japonski.

Ako se to res zgodi, si Japonska s pomočjo Kitajske zgradi militaristični aparat, ki bo neizčrpljiv in nepremagljiv. "Rumen na vrnost" bi prišla po tem res in veljavu.

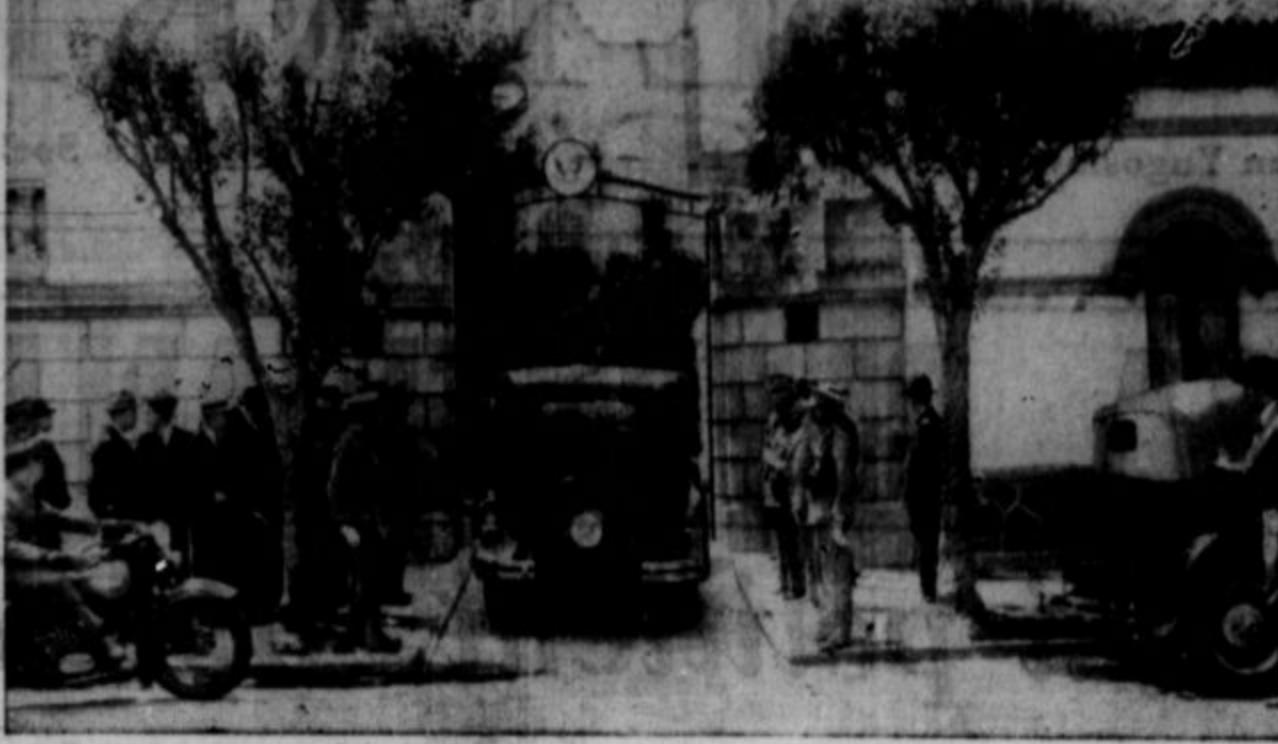
Ampak to so le ugibanja in skelepanja. Dejstvo danes je, da si Japonska upa, česar se bi do postanka sedanje ekonomske krize ne bi drznila podvzeti. Japonski militarizem je z osvojitevijo Mandžurije in s svojim prodiranjem v nadaljnje kitajske teritorije demonstriral, da je prevladujoči vpliv zapadnih velesil v Aziji zatonil. Njegovo vlogo je prevezla Japonska, ki nje ne tají ali skriva, da se morajo ameriški, angleški in francoski interesi na Kitajskem umakniti japonskim.

Demokratična Jugoslavija

Ako naj veljajo za merilo demokratičnosti posameznih dežel ministrske krize, tedaj je Jugoslavija približno toliko "demokratična" kakor Francija, ki menja svoje kabinete le malo manj pogosto.

Mussolini deli medalje materam, ki imajo po ducat in več otrok. Storil bi boljše, ako bi otrokom delil kruh.

INTRIGE KAPITALIZMA IN CERKVE V MEHIKI

Mehiško delavstvo se je letos v raznih krajih že delalo poslužilo stavk, da si izboljša svoj živilenski položaj. Kapitalisti so od vlade zahtevali "protekcijo", kakrine so apr. delnični v Zed. državah. Toda predsednik Lazar Cardenas je izjavil, da so zahteve delavcev upravičene, zato bodo bogate korporacije najbolj protektirane, ake stavkarjem ugodne. Na pomoč privatnim interesom je prišel nato bivši predsednik Plutarco Elias Calles, čigar beseda je bila v mehiški politiki odločjujoča skozi dolgo vrsto let, ki je v poslanici predsedniku Cardenasi izjavil, da je stavk preveč, da so mnoge populoma neupravičene, in da nimajo voditelj mehiških delavcev za mehiško revolucijo nikakih zaslug. Cardenas je Callesu odgovoril z razpuščitvijo svojega kabinta, da je iz njega izločil vse Callesove pristaže in nato sestavil novega z ljubmi, na katere se zaneset, da bodo podpirali njegovo

politiko. Sledi stavk pa je odgovoril, da je dolžnost vlade pomogneti delavstvu v njegovih naporih za izboljšanje živilenskega standarda. Zaeno s kapitalisti intrigira proti Cardenasi vladni katoliški cerkev. V glavnem mestu je nedavno organizirala veliko demonstracijo, katoliške organizacije v Zed. državah pa sprejemajo rezolucije proti brezčasnemu mehiški vladni. V nekaterih zahtevajo, da naj predsednik Roosevelt odpokliče ameriškega poslanika Josephus Danielsa, češ, da se ne zavrne za preganjanje katoličanov. Na sliki je poslanikova hiša v mehiškem glavnem mestu, h kateri je nekdo počaščil bombu. Eksplozija ji ni napravila veliko škodo. Ranjen ni bil nikaj. Poslanik Daniels je mehiški policijski etat menil, da je bomba podstavljal kak fanatik, ki bi red, da bi ameriška vladna zavrela proti mehiški vojarno.

POLOM BEOGRADSKE POLITIKE V NOTRANJI IN VNANJI POLITIKI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

in zagovornik vojaške diktature, je privojil v to reorganizacijo, češ, poskusimo! Ostali ministri so, Bogdan Letica, finančni; Ljudevit Auer, pravosodje; Milan Urbančić, trgovina; Nikola Preka, socialna skrb; Miloš Bobić, javna dela; Mirkir Komnenović, prosveta; Svetozar Stanković, poljedelstvo; Gjuro Janović, minister brez portfelja.

Prine Pavle se je pred sestavo tega kabinta posvetoval tudi z vodjem večine Hrvatov dr. Vladko Mačkom. Ta je baje izjavil, da je pripravljen sodelovati edino pod pogojem, da se razpišejo svobodne, tajne volitve v skupščino. Poročajo, da mu je Pavle to obljubil — vendar pa je tehnično nemogoče to takoj izvršiti. Maček je odgovoril, da novi vladi ne bo delal zaprek, toda njegovi poslanci ne bodo šli v sedanjo skupščino pod nobenim pogojem, niti ne poslanci ostale opozicije, pač pa bodo čakali, da Stojadinovićeva vladna razpiše nove volitve in dovoli političnim strankam svobodno delovanje.

O Stojadinoviću pišejo, da ni bil diktaturi nobenkrat nakanjen in da ima resen namen demokratizirati državo. Obljubil je tudi več svobode tisku, kar pa ne pomeni, da bo cenzura odpravljena; k večemu, da ne bo toliko "strog" in nesmiselna, kot je bila doslej.

Poleg nacionalnih razlik in notranjih homatij ima Jugoslavija težkočne orientirjanje svoje vnanje politike. S sovjetsko Rusijo se zdaj ni v diplomatskih odnosajih. Ruski belogradisti imajo v Beogradu velji vpliv. Komunisti se nad režimom vsled tega maščujejo z netenjem nacionalizma in propagiranjem svobodne Slovenije, svobodne Hrvatske in svobodne Macedonije. Oni vedo, da je to nesmisel, kljub temu so se oprijeli te za delavsko stranko nedopustne taktike, ker hočejo, da naj bo država, ki noče odkritega spriaznenja z USSR, čim sibkejša. Drug njihov namen je, da jo primorajo v sporazum z Moskvo, pa bi potem v nagrado za ta njen korak prenehali s taktiko razkrjanja jugoslovanske države.

Velika zagonetka je tudi vprašanje, ali naj se Jugoslavija še oslanja v vnanji politiki na Francijo, ali pa se obrne k Nemčiji. Dokler je bila Francija z Italijo nepresteno v sporih, je Jugoslavija imela v Franciji naturno zaveznicno. Od kar pa sta se Pariz in Rim pobotala, se Jugoslavija na francosko protestovalo več toliko ne zanaša, zato ji je postala Italija relativno nevarnejša kakor prej, čeprav je Mussolini v sporazumu s Francijo izjavil, da ne goji na Balkanu nikakih osvojevalnih namenov.

Hitlerjeva vlada se trudi to negotovost v Jugoslaviji izrabiti zase. Nemški ministri Beograd pogosto posečajo. Zblžanje med Jugoslavijo in Nemčijo bi bila protutež Mussolinijevi nevarnosti, kajti Jugoslavija je prepričana, da ne želi Mussolini ničesar bolj kakor osvojitev nadaljnji jugoslovanskih krajev. V ta namen podpira Italija finančno in diplomatično tudi hrvatski separatizem, kar je bilo posebno očvidno po atentatu na Aleksandra. Vodja teh nacionalistov, dr. Ante Pavelić, ima svoj glavni stan v Italiji in njegovo propagando financira v Rimu.

Vsi ti problemi čakajo rešitev. Notranji minister dr. Korošec je za protektiranje katoliške fašistične Avstrije in za prijateljstvo z Italijo ter proti zblžanju s Hitlerjem. Mnogo drugih politikov zastopa nasprotne stališča. Kako najti v tej neodrejetnosti in konfuziji jasno pot bodisi v notranji ali vnanji politiki, je problem, ki ga bo Stojadinovićeva vlada tu in tam skušala načeti, toda rešiti ga tudi ona ne bo mogla. V ravnotežje svojih notranjih tokov bi Jugoslavija zelo potrebovala močno socialistično gibanje. Toda zaslepjeni kabinet prejšnjega premierja Jevtića je s svojimi sodniki pri zadnjih volitvah socialistično listo razveljavil, ker se je ustrelil zanimanja zanj, ki ga je kazalo ljudstvo na socialističnih shodih. Ako bo Stojadinović res razpisal svobodne in tajne volitve, kar je zdaj še zelo dvomljivo, pride tudi delavsko gibanje Jugoslavije do svoje prave veljave. Brez tega je v tej dobi moderna država nemogoča.

Aktivnosti kluba št. 1

Chicago, Ill. — Na prošli seji dne 28. junija so pristopili v klub št. 1 trije novi člani (Matt in Lizi Kure ter Jos. Gerbays), Frances Langerholc, zdaj Mrs. John Rak, pa je prestopila iz kluba št. 5 v Johnstownu v klub št. 1.

Urednik Petrac je odgovarjal na napade komunistov z ozirom na tožbo, ki jo je vložil komunistični vodja Leo Fišer proti Petracu za \$25,000 odškodnine, in proti HBZ za \$50,000 odškodnine. Komunisti so v razpravi na konvenciji Petrac pozivali, da naj laži proti Fišerju preklice, in slednji bo umaknil tožbo. Toda namesto tega je Petrac začel navajati dejstva o Fišerju, o izključenju in ukoru, ki mu ga je dala kom. stranka, o njegovih prejšnjih načinih preživljivanja — in ko je Petrac končal, se ni oglasil niti en komunist, da bi branil Fišerja, kateri je bil že prvi teden izgnan s konvencije. Fišer je bil radi svojih grehov in napak levemu krilu ves čas v breme. Najbrže bo vsled tega med svojimi ljudmi obojen na zadnjo klop in v pozabljenje, kakor pred njim drugi slični vodje.

Fišerjeva tožba.

Urednik Petrac je odgovarjal na napade komunistov z ozirom na tožbo, ki jo je vložil komunistični vodja Leo Fišer proti Petracu za \$25,000 odškodnine, in proti HBZ za \$50,000 odškodnine. Komunisti so v razpravi na konvenciji Petrac pozivali, da naj laži proti Fišerju preklice, in slednji bo umaknil tožbo. Toda namesto tega je Petrac začel navajati dejstva o Fišerju, o izključenju in ukoru, ki mu ga je dala kom. stranka, o njegovih prejšnjih načinih preživljivanja — in ko je Petrac končal, se ni oglasil niti en komunist, da bi branil Fišerja, kateri je bil že prvi teden izgnan s konvencije. Fišer je bil radi svojih grehov in napak levemu krilu ves čas v breme. Najbrže bo vsled tega med svojimi ljudmi obojen na zadnjo klop in v pozabljenje, kakor pred njim drugi slični vodje.

Fišer je bil radi svojih grehov in napak levemu krilu ves čas v breme. Najbrže bo vsled tega med svojimi ljudmi obojen na zadnjo klop in v pozabljenje, kakor pred njim drugi slični vodje.

In finančno poročilo tajnika Justina Zajea in finančna poročila o raznih klubovih prireditvah v tem letu so bila mimeografsirana in razdeljena članom, ki so se udeležili seje.

V fond za s. Adolf Dreifussa, kateremu dolguje okrajna organizacija \$500 na zaostali plači, je klub prispeval \$10 in ob enem se pobirajo prostovoljni prispevki. S. Dreifuss je težko bolan in v velikih stiskah, pa je potreben, da mu organizacija, za katero je del, poravnava vsaj del svoje obligacije.

Večerni piknik pevskega zborja "Sava" se vrši v soboto 3. avgusta pri Keglu in Willow Springsu. Vstopnice so po 25c.

Piknik socialistične stranke čikaškega okraja se vrši v soboto 24. avgusta v Pilsen parku na 26. cesti blizu S. Kedzie Ave.

S. Garden je poročal, da bo meseca julija sklicana konference čikaškega članstva socialistične stranke. Datum bo naznanjen vsem pismeno.

Mary Jugg je poročala o mlađinskom odseku Red Falcons, o šoli tega oddelka, ki se vrši vsako soboto dopoldne, o izletih, ki jih prireja šola, in ob enem je apelirala, da naj starši určijo svoje otroke v posečanje te šole.

S. Garden je poročal, da bo meseca julija sklicana konference čikaškega članstva socialistične stranke. Datum bo naznanjen vsem pismeno.

Madi Stanley je bil Blažev edini otrok. Zena mu je umrla po dolgi bolezni že pred leti.

Našemu zvestemu prijatelju in somišljeniku izrekamo ob tej težki, nenadomestljivi izgubi,

ki je apelirala, da naj starši určijo svoje otroke v posečanje te šole.

Z

ANDREAS LATZKO:

SEDEM DNI

ROMAN. — Poslovenil MILE KLOPČIČ.

(Nadaljevanje.)

Abt bi bil gotovo poslal bankovec nazaj, si olajšal sreč z nekaj zaničljivimi besedami v pismu, če ne bi bil dolgo pričakovani odgovor prišel tri in dvajsetega decembra, ravno en dan pred svetim večerom. Olepšati na smrt bolni materi božične praznike, to je bila pač prehuda skušnjava.

Kaj bi dal zdaj za to, da bi bil takrat manj mehak. Kajti ravno na sveti večer, ko so sredi bolniške sobe prižgali drevesce in je z usmijenkom dvignil bolnico, da je sedela, je prvič opazil na materini spalni srajci rdečo liso, ne večjo od novčica. Z vsakim dnem se je rana hujšala, natanko kakor so to napovedovali usmiljenke; naposred je postal zlobna zver, ki je še cele tri mesece žrla kožo z bednega, mučenega telesa, ki je ob vsaki kretnji iztisnila blédim ustnicam rahlo ječanje, samo zato, ker skopi, brezrčni lopov ni mogel utrpeti od svojih milijonov več kakor kvečjemu deset mark! Mar ni bilo kakor opomin usode, kakor klic iz groba: "Ne pozabi mojih bolečin!" — da se je moral natanko čez leto dni, ravno na božični večer pojavit na lopov v Berlinu ter prečiti pot sinu?

Jezen je bil Abt z urnim korakom premeril ves Živalski vrt ter nedoločen obstal na robu široke ceste samih vil, kjer so se mu zabeščali v oči in mu jemali vid refleksi razsvetljenih oken, ki so se zrcalili v vlažnem tlaku. Naj izvrši svojo namero ter blodi po cestah pogrete četrte?

Nenadoma ga je predramil tuj-glas moškega, ki je prišel za njim. Pod vsako padzduho je držal velik zavoj, pa ni mogel prebrati našvoda, ki so mu ga bili potisnili v roko. Abt mu je vzel listek iz roke in stopil pod prvo svečinko.

Sprva si je nejevoljen pomel oči. Kamor koli je pogledal, povsod je zdaj že bral osvarjeno ime. Hudiča vendar: kaj ni bilo tu res zapisano: "Po naročilu gospoda barona Mangena"?

Prestrašen od nenavadnega Abtovega strmenja, bi bil nosač rad zahteval svoj listek nazaj. "Bom že sam našel — daj mi tisti papir nazaj!" je zaman moledoval; ta neotesane je tekel pred njim ter obstal šele, ko je našel iskano hišno številko.

Vile, kakršne so v vsej tej okolici, stanovanje petičnih ljudi. Da je imel gospod baron v tej okolici prijatelje in da daje njihovim otrokom darila, to ni bilo nič čudnega. Samo radovednost, zakaj ni sedel doma pri svojih otrocih, se je spet oglašila in ni popustila, zbudila je v njem nespametno upanje, da bo morda nosač vedel kaj povedati, ko se spet vrne iz hiše.

Sprva sploh ni maral odprieti ust, tekel je, kar je mogel, še ko sta srečno pretekla prazne ceste gospodovske četrti, je strahopeteck počasni korak, postal polagoma zgovoren ter si upal celo pokazati dve marki, ki jih je bil dobil. To ti je bila babnica in pol!

Razdražen mu je sledil Abt še po stopnicah k podzemski železnici, držal žlobudravca za skunjko, a vendar ni mogel spraviti iz njega več, kakor da hišnega gospodarja ni videl. Mogoče je bila lepa gospa vdova? V črni vsekakor ni bila — vsa v rdeči svili — in dišala je! "Fant — fant! Kakor greda samih hincov!"

Dolgo še je stal Abt pred zaporo podzemne železnice, Lepa ženska? In nobenega moškega v hiši? Saj se baje dogaja, da tudi visoka gospoda ni tako natančna, kar se tiče morale? Ce bi bilo tako, bi bila s tem rešena vuganka, zakaj se potika gospod baron po Berlinu! Morda je oni drugi odpotoval?

Malo je manjkalo, da se Abt ni zaletel v vrtno ograjo, tako naporno zatopljen je bil v neobičajno premišljevanje. Se se je temno spominjal nekega pretepa z "malim gospodom baronom", obupno je vrtal po svojih spominih ter iskal dogodka, ki se ni brez kakršnokoli zvezne ravno zdaj javljal v njegovem spominu.

Za Veliko noč, na veliko nedeljo ali veliki ponedeljek je moral biti, to drži — ker mu je bil oče prejšnji večer prinesel na posteljo veliko stekleno kroglo, pisano lesketajoče se kroglo, ki je bilo vanjo višlo velikonočno jaganje. Kakor bi posvetil, je nenadoma oživel ves spomin: naslednji večer ga je mati pretepla, hudo pretepla, rahločutna, potrežljiva mati, ki je poreklem in nerada dvignila roko nanj. Zakaj? Zato, ker je hotel "mali gospod baron" imeti njegovo kroglo! Cela ve-

lika soba v vili je bila polna igrač, proleterski frkol in pa naj bi si bil lepo mirno dal vzeti svojo kroglo, svoj edini zaklad! S šestimi leti je bil človek pač še neumen — šele pozneje so mu vtepli, da ni smel biti močnejši in da je sveta na svetu za druge.

Gospod baronu pa se ni bilo treba izpremeniti. Ta je še zmerom segati po vsem. Kar mu je bilo všeč, si je kratkomalo vzel, bodisi stekleno kroglo ali žensko — zanj sploh ni bilo razločka med mojim in tvojim. "Mali gospod baron" je zrasel pač v velikega gospoda barona; ta je še smel vse!

Abt je težko vzdihnil, si potegnil klobuk z glavo in trgal ovratnik sem ter tja. Vseh trideset let samega neprestanega pomankanja in trpljenja, z nikakim višjim smotrom, z nikako srečnejšo možnostjo pred očmi, kakor imeti v najboljšem primeru strehno, cele podplate in tisto bore nekaj žrtva — to bedno življenje, nenadoma postavljeno baronovemu nasproti, je skelelo kakor rana. Kakor zasledovan je združil po cestah, ko da bi lahko ušel svojim mislim.

Začuden je opazil, da so ga bili njegovi kralki priveli nazaj pred vilo. Blesk tablice iz medicine ga je zavabil čez cesto. Ime je že poznal z nosačevega listka in ga šepetaje ponavljati predse:

"von Brenken, von Brenken, von Brenken" — dokler mu ni roka, preden je utegnil to preprečiti, skočila h gumbu zvonca.

Najrajsi bi bil zbežal, pa ni našel moči, da bi se bil odtrgal, in je še premišljeval, da mora pač nekaj reči, da si mora izmisli kakršnoki izgovor. Tedaj pa je zagledal skozi ovalno okence, da že prihaja sluga po stopnicah.

Ni drugoga ni kazalo, kakor da se napravi berača, a tudi to je zahtevalo vaje. Zardel je ko kuhan rak, in zašel bi bil v najhujšo zadrugo, če bi ga bil sluga vprašal, po kaj je prišel. Prepogost pa se je dogajalo, da so vojni invalidi, ki so v vojni služili pod povelenjem hišnega poglavarja, trkali na dobrotljivost svojega nekdanjega poveljnika. Človeka, ki je celo na sveti večer ostal na cesti, nikakor ne smejo spoditi praznih rok od vrat. Gospod major je sicer v sredo odpotoval, z danes pa bo gospa baronica gotovo rada —

Odpotoval! — Dalje Abt sploh ni poslušal. Ne da bi se zmenil za slugov osupli obraz, je zamrmral nekaj, kakor "se bom že vrnil", in odhitel.

Odpotoval!!! — Nekaj trenutkov ga je spreletela blaženost, občutek zmagoščanja, kakor da ima zdaj gospoda barona v kremljih. Zakaj? — Ker je danes gospel v Berlin, major Brenken pa odpotoval iz Berlina? To veliko odkritje! In če ima Mangen res razmerje z gospo majorko? Kaj bi to brigalo njega, Karla Abta? Miglaj, in prvi stražnik bi odvedel predzrnega proleta, ki je poizkušal nadlegovati visokega gospoda.

Kaj ni prva kazan zaradi steklene krogle prav nič zaledla?

VI.

Otto Schütze je sedel kakor zmerom za mizo v kotu pod Hindenburgovo soho ter kartal s svojimi gosti. Konvencionalni krémarski našmek okrog njegovih ust je odrevnen, kakor hitro je v vstopajočem gostu spoznal sina sammorilca Ludwiga Abta.

Ob začetku njegovega življenja — kot neizučen pomožni delavec v Mangienovi tovarni — se je tudi Otto Schütze navduševal za novo gibanje, ki je obetalo krajši delavnik in višjo mezzo. Da pa bi se kakorkoli priključil stranki, tega bog varuj: ni mu dišalo, da bi hodil za druge po kostanj v žerjavico kakor prisnuknjeni Abt. Kdor je zavrgel sijajno službo in pahlil svojo družino v pomankanju zaradi takoimenovane solidarnosti, ta ni zasušil drugega ko vrv za vrat. Poštenjaki skrbijo sami zase; norci, ki so hoteli služiti "splošnosti", so padli nazadnje prav tej splošnosti v bremu. Tako se je zgodilo tudi Ludwigu Abtu.

Cisto do kraja dokazati gospodu Schützemu, da je bil on tisti, ki je spravil takrat policijo na sled skritih časnikov, tega kajpada niso mogli. Dejstvo pa je, da bi se bil nenadoma moral ta potuhnjeni delavec náseliti v čedno vratarsko hišico in da je moral pobrati šila in kopita ter pod varstvom policije odnesti pete skozi noč v meglo, da je ušel pestem svojih bivših delovnih tovarisev.

(Dalje prihodnji.)

Klub št. 175 in Konferenčna organizacija JSZ zapadne Penne

priredita v soboto 13. in nedeljo 14. julija

**PIKNIK IN SLAVJE
30-LETNICE PROLETARCA**

v Portmans Grove, Moon Run, Pa.

INVAZIJA BREZ ODPORA

Japonske čete so prevzеле prošli mesec kontrolo nad velikimi kitajskimi provincami Hopei, Santung, Sansi in Čahar skoraj brez odpora, ker se je kitajsko vojaštvo umaknilo na zahtevo japonskega poveljništva prej nego so došli Japonci. 50 milijonov Kitajcev je s to spremembu prisko pod direktno sfero japonskega vpliva, nevitvev Mandžurije, ki so si jo Japonci prej osvojili. Na sliki je včas z japonskimi vojaki, ki se vozijo v novo osvojeno kraje.

**PRIKAZEN KRISTA NA DIMNIKU
BLIZU UNIONTOWNA**

V premogarski kampi Collier, gu, tedaj res služi dobremu na-6 milij od Uniontowna v Pensylvaniji, ima barako in hišo Joe Sterle. V baraki živi Tony Karishman, in iz te koče se dviha dimnik iz glinastih cevi. V tem nič posebnega, kajti barak in dimnik iz glinastih

gu, tedaj res služi dobremu na-menu.

V Collier sta prišla dva promoterja iz Pittsburgha, ki sta hotela iz te prilike nakovati nekaj denarja, kajti ljudje so lahkoverni. Ponudila sta Sterletu tisoč dolarjev za dimnik, ali pa

6,000, za celo hišo, toda pobozni Sterle ni hotel prodati. "Kar pride denarja, mora iti za cerkev," je dejal. Ona dva promoterja pa bi ga kajpada spravila v svoj žep.

Od kraja so ljudje lahko opazovali sliko na dimniku s ceste, ne da jim bi bilo treba plačati vstopnino. Toda župnik Harnjak in Sterle sta prišla na srečno misel — Sterle je cev dimnika s sliko obrnil, da se ni več videla s ceste, dimnik je ogradil in nato določil vstopnino. Tako je župnija sv. Cirila in Metoda dobila celo procesijo in "ofier", kot morda še nobenkrat — niti v dobrih časih ne.

Pittsburghški in drugi listi v tem kraju Penn so imeli o čudežu ne samo poročila, ampak mnogo kolon slik. Župniki in nune so se ob tej priliki spet lahko uverili, da je ljudstvo že zmerom vraževerno in pripravljen plačevati.

S temi presenečenji je mogo delo — ampak naše mame se ga ne strašijo, posebno ne za uglede, zaslube in rojake.

Za surprise parties je med namen veliko večje zanimanje kot pa za father Coughlin ali Huey Longa. Kdo se bi sploh ukral okrog onih dveh, ko pa imamo mi pod versko-narodnim šotorom svoj "ringelšpil".

V "kulturnem vrtu" hočemo

za svoje ovekovečenje misijonarja Baraga na kamenitem podstavku, v kulturnem delu za pridobitev naše mladine slovenskega vira vnočevje in placačo. Sterletov dimnik je pripomogel, da so se dohodki cerkve sv. Cirila in Metoda znatno dvignili. Čitalci, ki je nam postal izrezek iz pittsburghskih listov, pa zaključuje svoj komentar: "Ne še revolucije, ne dokler bodo ljudje toliko bedasti; da bodo v tisočih oboževali kak zamazan dimnik in si domisljali, da je v sasajstju pegah prikazen Kristusova."

K temu poročilu nam naša dopisnik dodatno piše, da je bil dočasniki kos dimnika prenešen v cerkev sv. Cirila in Metoda, ker se je župnik bal, da bi mu ga kdo ne ukradel.

Skupni koncert mladinskih zborov

Cleveland, O. — Tukajšnji mladinski pevski zbor "Slavčki", zbor šole slov. del. doma, "Škerjančki" in "Kanarčki" prirede v nedeljo 8. sept. v Public Auditorium skupni koncert, v katerem bo sodelovalo okrog 800 malih pevcev v starosti od 6 do 15 let.

Tajnik skupnih zborov je Louis Wess, 20571 Miller Ave., Euclid, Ohio.

Proletarci storite s točnim obnavljanjem naročnine veliko usluga.

Milica proti stavkarjem v Washingtonu

Puyallup, Wash. — V Tacoma so meseca junija zastavili delave v lesni industriji. V Tacomi so družbe najele skebov, državna policija pa jih je protektirala. Kljub temu je stavkarjem uspelo na praviti kompanijam precej sitnosti in marsikdo izmed skebov se je bal preko vrat piketov, pa je postal doma. Kompanije je to dražilo, pa so pridobile govorjenja, da jim je postal na pomem milico. Tako so stavkokazi dobili vojaško protekcijo na stroške delovnega ljudstva te države. Governor Clarence D. Martin je izdal proglašenje, da bo varoval pravico do dela vsakemu, ki hoče delati (to se pravi, skebo).

Stavka se je razširila potem tudi v Seattle in v druge centre tukajšnje lesne industrije. Oblast je povsod zoper stavkarje. Dnevnik Seattle Post-Intelligencer, ki ga izdaja znani sovražnik delovnega ljudstva W. R. Hearst, je priobčeval o stavkarjevih sliks in komentarji, v katerih se je norečeval iz piketov in stavkarjev vobče, njegova poročila o stavki pa so bila očvidno še bolj v korist kompanij in proti delavcem. Ta list so v stavkovnem boju delili za stonji povsod, seveda na stroške magnatov lesne industrije, da takozvano javno mnenje na hujskajo zoper stavkarje.

G. J. Porenta.

Metropoliski 'ringelšpil'

Cleveland, O. — Eden izmed vzrokov, da niso delavske in tudi druge pridritev toliko podpredsednik John N. Garner; za tajnico je najel svojo ženo, ki prejema iz zvezne blagajne \$4,620 na leto. Poleg tega pa mu je kongres meseca junija dovolil za potne stroške iz Washingtona na njegov dom in obratno \$851.20 na leto. Skupaj bo torej prejemal iz zvezne blagajne v bodoče \$20,471.20 na leto.

Dotični butelin veliko piše o enotni fronti delavcev. Ali so neupravičeni napadi na 30-letne sodruge pot v enotno fronto? — John Langerholc.

Ameriški podpredsednik prejema \$15,000 na leto plače. Toliko je dobival tudi sedanji podpredsednik John N. Garner; za tajnico je najel svojo ženo, ki prejema iz zvezne blagajne \$4,620 na leto. Poleg tega pa mu je kongres meseca junija dovolil za potne stroške iz Washingtona na njegov dom in obratno \$851.20 na leto. Skupaj bo torej prejemal iz zvezne blagajne v bodoče \$20,471.20 na leto.

Moskva in Chicago

Chicago se pripravlja že mnogo let, da si zgradi podzemsko železnico, toda v pričetku sedanje krize je prenehala tudi s pripravljanjem. Moskva pa je odprla promet svojo novo podzemsko železnico dne 15. maja. Dolga je 7 milij. Ko bo povsem dokončana, bo imela 19 milj dolžine.

Milwaukee Leader

Največji ameriški socialistični dnevnik. — Naročina: \$6.00 na leto, \$3.00 za pol leta, \$1.50 za tri meseca.

Naslov: 540 W. Juneau Ave.
MILWAUKEE, WIS.

BARETINCIC & SON

Simon Kavčič:

POGLED SKOZI PROŠLOST

(Nadaljevanje.)

Bilo bi mi žal, če bi tak odločen v vztrajen sodrug, kot je bil pokojni Ivan Solar, ne sodeloval pri našem listu, pa sem pisal v Chicago, da naj mu prvo številko Proletarca pošljejo tudi oni na ogled in ga povabijo, da se naroči. Ob enem sem jmen poslal Solarjevo pismo.

Frank Petrich mi je na to tolje odgovoril:

Chicago, dne 22. februarja 1906.

Cenjeni s. Kavčič: Pismo s prilozom Solnjevim prejel. S. Solar pravi, da je Chicagu vemo za njegov naslov, toda jaz o tem ne vem nještar. Mislim pa, da je Chicagu ni nihče izmed nas vedel, da se je Solar preselil iz Alaski v Washington. Če pa je kdo o tem zнал, tedaj je njegova kritika upravljena.

Da smo slovenski "radikalci" melenostni, se je pokazalo že zdavnaj. Toda napoved — če človek sodi po razmerah, se vpraša: ali je ta melenost nastala iz velikodnosti, ali kar tja vendar, ali morda celo frivolnost!

Sicer se pa jaz v resolutnosti s. Solarja popolnoma strinjam, ker nem, kolikor sem mogel posneti iz dotičnega pisma, da je preživel suboparne doktrinske nazore. To se lahko sahreva seveda le od posameznikov, ki so toliko samostojni, da se ne vržejo v vinski sčetevosti predsednikom v načrtu.

Gledate ostalih razmer zavzemam jaz med socialisti v Chicagu popolnoma samostojno stališče. Preveč imam skrušen, da se bi se kdaj vtikal v osebnost. Moje načelo je, da se naj vsak sam zagovarja, zato se naj mu da prostor, ako je potrebno stvar nositi na veliki zvon. Ce vija no potrebno, naj se sam med sabo pobota brez vmesovanja drugih. Mene se je že davno hujskalo proti raznim takajšnjim "klubovcem", ampak jaz se temu le smejem. Pred menoj stoji samo ena naloga in ta je, ustrezni stvari sam. Pozdrav! Frank Petrich.

Tudi iz tega pisma je razvidno, da so bile tedaj v našem mladem pokretu velike razlike, nesoglasja, sumnjenja in tudi boji, v glavnem na eni strani med pristaši Konde, ki so se več ali manj tudi prištevali k socialistom, in proti tej je stala načelno močna socialistična skupina.

Kot že omenjeno, je bil s. Solar tudi v Alaski. To, da je ta človek postal socialist, je nekaj izrednega, kajti bil je star 14 let, ko je prišel v Ameriko, bil v benediktinski šoli v Minnesoti, potem živel z materjo na farmi in isti državi, za tem pa se podal za kruhom v zapadne kraje. Midva se nisva osebno nikdar videla, kljub temu se je med nama pričelo toplo dopisovanje in si na ta način postala intimna prijatelja.

Tu objavljam eno njegovo pismo, ki sem ga prejel iz Alanske spomlad 1904.

Slipur, Yukon Territory,

21. feb. 1904.

Cenjeni prijatelj Simon Kavčič! Vaše pismo sem imel velikim zanimanjem. Prejel sem ga po 20. dneh od datuma, ko ste ga poslali. Veseli me, ko poročate, da ste zoper čil in pri svojem navadnem poslu. Dolgi so tedni in meseci, aks mora človek trdo delati, še daljši pa, aks se mora boriti z boleznjijo ali s poškodbami.

Podzemsko delo je pač tako nevarno in kvarno zdravju. Sploh je nemogoče biti dovolj previden, da se bi mogel nesrečam vednoogniti. "Nedvni Jurč" bi menil, da je tako "božja volja", ker je delavski stan nogavice.

GONJA PROTI "TUJCEM" VEDNO BOLJ PRETEČA

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Njegovo in slične predloge podizajo plemenška sovraštva in potvarjajo resnico, ker zvrčajo krivdo za krizo na delavce, namesto na KAPITALIZEM. Ako bi jo zvrčali na vse delavce, bi se jim trikajpadne posrečili, zato so si izbrali osem milijonov tujerodcev — kar vleče pri vseh, ki so za svojo "duševno hrano in vzgojo" odvisni samo od kapitalističnega časopisa.

Ker krize ne bo še konec, se bo propaganda proti tujerodcem poostrevila. Kdor izmed njih še ni državilan, naj se potrdi, da postane čimpres, da bo imel vsaj na ta način nekoliko protekcije. Ob enem se naj vsi tujerodci, državljani in ne-državljani organizirajo v uniji in socialistični stranki, v katerih naj ne bodo samo člani, ampak AKTIVNI člani! Le na ta način bodo v stanju uspešno braniti svoje človeške pravice.

Kongresnik Dies je dejal, da će ne bi bilo teh milijonov tujerodcev, ne bi imeli problema brezposebnosti — in naivni domačini mu verjamejo.

V teh krajih sta dve firmi, ki tržita s slanino in z "beans and bacon". Ta hram je med rudarji in zlatotiskalcem povod po severu tako v čilih in omenjeni firmi sta obogateli s to robo.

In svojih skrbnih vidim, da se človek mrazu laguje privadi, kakor vročini. Ko je bilo v Minnesoti 30 pod ničlo, ni šel nihče iz hiš, aki ni bilo neobhodno potrebitno. Kadars pa je ta 30 pod ničlo, ne pravi nič: "Danes je mrzlo". Mraz tukaj ne ustavi ljudi od dela, pa čeprav je 60 ali 70 stopinj pod ničlo. Seveda mora biti človek obut in občesen takemu mrazu primerno. V Sulphuru je to zmožno padlo živo srebro 68 pod ničlo, v Dawsonu pa 71. Snegu imamo zdaj dva čevlja.

Vem, da sem s tem pismo zgredil pravo pot dopisovanja. Te področnosti Vam pišem, ker Vas bodo mogoče zanimale. Verjemite mi, da v puski, prazni delželi ni lahko najti veselih, simpatičnih prizorov, kakršni bi dopisnika v čitalstvu prijetno zabavali.

Odlični pozdrav! John Solar.

(Dalje prihodnjie).

John Slayton

Sygan, Pa. — Socialistična stranka v Allegheny County je s smrtnjo s. John Slaytona izgubila enega svojih najboljših članov. Umril je dne 4. junija v starosti 73 let. Po poklicu je bil tesar. Vsled svoje velike delavnosti in inteligence se je v delavskem gibanju že v mladosti uveljavil. Bil je štirikrat delegat svoje unije na konvencijah A. F. of L. in monogokrat na konvencijah soc. stranke. Bil je eden najpopularnejših govornikov. Organiziral je socialistične volilne kampanje v raznih krajih v Pa., in rezultati so razglasili njegovo sposobnost daleč naokrog. Bil je izborni v debatah in socialistični žurnalist.

Njegova hči je rekla o njemu, ko je umrl tudi tole: "Moj oče je živel takšno življenje, kakršnega je on hotel, in rezultati, to ni bilo življenje sebi-neza!"

Pogreb je imel sijajen. Dvorana je bila natrpana in tudi zunaj je bilo veliko občinstva. Govorili so socialisti o sodružu, ki je delal, dokler mu ni bolenec zastavila njegove poti. Pogreb se je vršil v Pittsburghu, kjer je bilo truplo upeljeno.

S. John Slayton je bil že dostikrat kandidat soc. stranke, izbornen v kampanjah, govoril, organiziral in agitiral, znan tudi v slovenskim delavcem v tej državi, zato se spodobi, da se ga Proletarje spominja. Poročilo o njemu sem poslal šeles za to številko zato, ker sem pričakoval da bo o njemu pisal Anton Zornik ali kdo drugi od tod. — Lorenz Kavčič.

Zaradi cenuka knjig, ki je objavljen na 5. strani v tej številki, smo moral precej družega gradiva odložiti.

J. S., Bridgeport.—Vaše poročilo o konferenci in slavju bo objavljeno v prihodnji številki.

IZ NAŠEGA GIBANJA

Yukon, Pa. — Rudolf Fradel je, da so naročniki v stanju Proletarca najbolj razširiti. Dobil mu je novega naročnika in poslužil se bo v prid agitacije za ta list vsake prilike, kadar doslej. — Društvo št. 117 SNPJ je imelo slavnost 25-letnice dne 4. julija. Glavni govornik je bil Joško Ovn.

West Allis, Wis. — Vincent Pugelj je postal Proletarju osem naročnin.

Cleveland, O. — Znani potnik Anton Jankovič se je objavil s 27 naročnimi. — Frank Barbic je prispeval \$1 v tiskovni fond. — Klub št. 49 priredil izlet nedeljo 7. julija v Forest Preserve na 114th Street.

Moon Run, Pa. — Klub št. 175 JSZ in Konferenca klubov je naročil pravila JSZ s spremembami, ki so bile sprejeti na zadnjem referendumu, za vse svoje člane. — Frank Bizjak je dobil spet 3 naročnini. Charles Pogorelec 9 in Frank ter Angela Zaitz vsak po dve. — V fond za s. A. Dreifussa, kateremu dolguje okrajna organizacija več sto dolarjev na zaostali plači, je klub prispeval \$10, prispevke v ta namen pa nabira med člani Chas. Pogorelec.

Arma, Kans. — Anton Šular je postal 2 naročnini. Nedvorno bi imel Proletarca v Kansusu veliko več naročnikov, aks ne bi bile razmere v premogarskih naselbinah tako žalostne, kajti v teh krajih se je pričela kriza veliko prej kot l. 1929.

PREJ VEČ LET SUŠA, NATO POVODNJI

Ameriške farmarje je tepla prejemanja leta suša, letos pa je bilo deževje tolikino, da so povodnji povzročile ogromno izkoko. Tudi vmes junij je bil jako deževan. Na sliki je hiša farmarja v Kiowa, Colo., in

na strehi njegova družina. Trije ljudje so v tej povodni izgubili življenje. Veliko jih je utonilo v raznih krajih v Texasu, Oklahoma, Nebraski itd., katere je prejedne zajele povodenj.

Naznanilo

Bridgeport, O. — Člani in članice kluba št. 11 JSZ, udeležite se vsi seje v nedeljo 21. julija ob 10. dop. Na dnevnem redu bodo sklepni prošle konference JSZ, ki se je vršila dne 23. junija. Razpravljali bomo o agitaciji za pojačanje kluba, kar je eno naših najvažnejših namenov.

Cez nekaj ur stoji isti brez-

poselnih slučajno-zopet na istem postajališču. Slučajno pride

mimo isti policaj: "Povejte mi,

na kaj čakate tu?"

"O, na socializem pod vladovo

nacionalnega socializma!" od-

govori delavec.

Terste bili na problem pik-

niku izredno pridni, bo pivovarna

dala sodček piva, da ga

izpraznimo po končanem dnev-

inem redu prihodnje seje. Zra-

ven nam nudi pivovarna priliko

za izlet v Martins Ferry. Po-

drobnosti bodo sporočene na

seji.

Tiste, ki imajo še listine, ki

so jih bile dane za United So-

cialist Drive, prosim, da jih od-

dajo podpisanim čimprej, da

stvar uredimo z glavnim ura-

dom. Jos. Sny, tajnik.

Tiste, ki imajo še listine, ki

so jih bile dane za United So-

cialist Drive, prosim, da jih od-

dajo podpisanim čimprej, da

stvar uredimo z glavnim ura-

dom. Jos. Sny, tajnik.

Baje nameravajo napraviti

nov koncentracijsko taborišče

visoko na alpskem hribu Zug-

sprezite.

Pričakujemo namreč, da bodo

tam jetniki prej postali rjava...

* * *

Sef vse nacionalsocialistične

propagande Göbbels je na ne-

kem velikem zborovanju slove-

nino in mogočno izjavil: "Jaz

nikdar ne lažem! Za vsako laž

me kaznuje Bog, da se bom

po smrti še enkrat obrnil okrog

samega sebe."

Več let po njegovi smrti je

umrl tudi njegova vdova; ko

je prišla v raj, je vprašala po

možu. Peter ji je pokazal na

strop: "Se vedno se vrti v ven-

tilatorju."

Duhovnik, ki pripada nacio-

nalsocialistični skupini "Deut-

sche Christen", je pridigal v

svoji cerkvi.

Začel je: "Preden začнем s

pridigo, pozivam vse tiste, ki

pripadajo judovski rasi, da ne

modurna zapuste hišo božjo.

Kajti noben čistokrvni Nemec

ne more dihati in njimi pod isto

stroho." In trije ali štirje verniki

so skesanjo zapustili cerkev.

Duhovnik nadaljuje: "Tudi

tistišči neari, ki imajo judov-

sko staro mater, ne morem tra-

peti tu!" — nakar je odšlo pre-

SLUMS CONDEMN CAPITALISM

The slum districts in the larger American cities are an ugly picture created by the capitalist system. In spite of the abundance of material, skilled tradesmen, architects, ready to replace these sights with new modern homes, they still remain, breeding disease and crime.

In Vienna, Austria, when the Socialists came into power this problem was one of their first concern. The slum districts were replaced with beautiful modern apartments, playgrounds and parks and rented to the workers for as low as \$3.50 per month. In America these ugly sights still exist. Why?

The Reading Labor Advocate answers this question in the following article:

"One-third of the American people are condemned to live under unhealthy slum conditions. That is the conclusion to be drawn from an analysis of slum conditions in 15 leading cities, made by Dr. Edith Elmer Wood for the Public Works Administration.

Why must so many Americans live in buildings and neighborhoods unfit for human habitation? Is it because the nation cannot provide the necessary buildings and improvements? No, these United States can provide all the material that is needed to build and beautify. Is it because Americans lack the skill to erect spacious, sanitary convenient homes? No, building tradesmen by the many thousands are ready to do the work.

"Well, then, — WHY?

"Because—nobody can make a profit by building homes. And because under the present economic system—which President Roosevelt cheerfully announces he intends to preserve—people can go rot if private suffered?"

profit interests cannot be served by supplying them with the good life.

"Under the system of production-for-profit, houses can built:

"By private interests, or—

"By the government.

"Private interests won't build houses because people are too poor to buy or rent them.

"The government won't build houses because to do so would be to interfere with the private-profit racket.

"Truly, the American people are paying a terrific price for permitting the profit system to

continue. The destruction of that system and the ushering in of a co-operative plan which will produce food, clothing and shelter for use and not for profit should be the issue to unite all who wish to preserve civilization.

Every real progressive—and especially every worker—should unite upon that issue against the Roosevelts, the Hoovers, and against all other conservatives who are seeking to bolster up a system which has always exploited producers in the past and which now condemns millions to live mean lives in a world of potential abundance."

WHAT WILL PEOPLE SAY?

A person who is always asking "What will people say?" is an ignominious slave, a coward and a nonentity.

Suppose Socrates had asked, "What will people say?"

Suppose Jesus Christ had asked, "What will people say?"

Suppose Charles Darwin had asked, "What will people say?"

Suppose Karl Marx had asked, "What will people say?"

Suppose William Lloyd Garrison had asked, "What will people say?"

Suppose Susan B. Anthony had asked, "What will people say?"

Suppose Eugene V. Debs had asked, "What will people say?"

Suppose the Milwaukee Leader had asked, "What will people say?"

And at the height of it all, while the inexplicable calamity was putting its paralyzing hands upon the orderly processes of life, someone wrote in dust on the plate-glass window of the busted First National bank of a high plains town:

"Ashes to ashes, dust to dust, the men folks raved and the wimmin' cussed, take it, and like it, in God we trust." —William Allen White, editor, Emporia Gazette.

The Milwaukee Leader.

DEMOCRACY IN YUGOSLAVIA

The Yevitch Government, which came into office four months ago (and which in a parliamentary crisis resigned June 20 this year), carried on energetic propaganda abroad with a view to convincing the world that it would set the country on the road towards internal pacification and democracy. It was for this purpose also that the recent elections were held.

In practice, however, it has been shown that there is no sign of democracy in Yugoslavia. It was possible to carry on election campaign to a restricted extent, and in this connection the Socialists proved themselves to be eager for the fray. But at the conclusion of the election campaign it was clear that the Government was prepared to secure a majority by force and cunning.

The epoch makers of all ages have scorned this question. They have defied tradition. They have thought for themselves. They have boldly laid their epoch-making thought before the people, and have taken whatever consequences there were in the way of misunderstanding, abuse, ridicule, and sometimes persecution.

They would not have been great. They would not have helped the world to move forward. They would have been stationary.

The epoch makers of all ages have

scorned this question. They have defied tradition. They have thought for themselves. They have boldly laid their epoch-making thought before the people, and have taken whatever

consequences there were in the way of misunderstanding, abuse, ridicule, and sometimes persecution.

Suffered?

Of course they have suffered, in a way. But the joy of being true to themselves—of being true to the best that was in them—far outweighed the suffering. Many of them were

would actually seriously imperil the election of the Government candidates.

In order to avoid this the Government was guilty of a despicable election fraud.

At the conclusion of the period for submitting the list of candidates the Minister of Justice ordered that the signatures of the candidates and their substitutes should not be certified before the courts in the places where they resided but before the courts in the constituencies in which they were standing.

Accordingly our candidates had neither the time nor the possibility to appear before other courts in order that their signatures might be verified.

This was actually impossible for the further reason that in the remote districts on the Albanian frontier, for example, the district chairmen forcibly confiscated the signatures collected by the workers' officials, or drove out, and sometimes arrested, the propagandists.

And since all these methods failed to drive the Socialists out of the campaign the authority of the Minister of Justice and the court of cassation had to be abused in order to make Socialist representation impossible.

They will continue their untiring labour for the development of the idea of Socialism in Yugoslavia.

—International Information.

"Japan Proposes Demilitarizing Soviet-Manchukuan Border"

(News Item)

Spain's Socialists Rise in Their Might Despite the Terror

An amazing demonstration of the strength of the Socialist and labor movement in Spain, despite the savage repression since the unsuccessful revolt last October, was given recently at a mighty demonstration in Valencia.

More than 100,000 workers poured into that city to hear a fighting speech by Ex-premier Manuel Azaña, just released from jail. The meeting was a crushing blow to the hopes of the reactionaries who hoped that Socialism and the labor movement were completely destroyed following the failure of the October uprising.

At the same time there is rejoicing in Spain over the reopening of the offices of the General Union of Workers, following the remarkable May Day demonstrations in every part of Spain.

Sarcasm in Kansas

And at the height of it all, while the inexplicable calamity was putting its paralyzing hands upon the orderly processes of life, someone wrote in dust on the plate-glass window of the busted First National bank of a high plains town:

"Ashes to ashes, dust to dust, the men folks raved and the wimmin' cussed, take it, and like it, in God we trust." —William Allen White, editor, Emporia Gazette.

MORE PRODUCTION—BUT HOW?

By John M. Work

Writing in a brand new magazine called The People's Money, Richard T. Ely says we need more production.

While this idea may scare

some

of

the

new

dealers

to

death,

the fact is that we do

need

very

greatly

increased

production;

but the question is

how to get it; also how to dis-

tribute it if we get it. Products

would not do any good if not

distributed.

There was much production

in 1929

and for some years

previous,

but there was not

proper

distribution.

The national income was distributed

with grotesque

unfairness;

hence the people did not have

the money to pay for the things

they wanted.

They bought

large

quantities

of products

and went

in debt up to their

necks.

Of course that could not

last,

and it didn't.

Since then,

production has greatly de-

creased.

The industrial plant is oper-

ating

only

at

a

fraction

of

its

capacity.

It does not operate

more

fully

because the owners

do

not

find

a

profit

in sight.

The people have the capacity

to consume even more than the

plant

could

produce,

and, if

they

could

buy

what

they

want,

it

probably

would

have

to

be

extended

somewhat.

No

considerable

extension

is

likely

to

take

place

under

this

system,

for

the

same

reason

that

the

plant

does

not

run

full

blast:

because